

KO JE KO

Biljana Andonovska (1981, Beograd), diplom-ske, master i doktorske studije završila na Filološkom fakultetu u Beogradu. Zaposlena u Institutu za književnost i umetnost. Koautorka izložbe *Avangarda: od dade do nadrealizma* (Galerija-legat Milice Zorić i Rodoljuba Čolakovića, MSUB & IKUM, 2014). Bavi se istorijom i teorijom književnosti, francuskim i srpskim nadrealizmom i avangardnom periodikom i štam-pom. Prevodi s makedonskog jezika. Živi u Beogradu.

Marko Belpoliti (*Marco Belpoliti*; 1954, Ređo Emilija, Italija), italijanski pisac i književni kritičar. Diplomirao je na Fakultetu za umetnost i književnost u Bolonji, a predaje sociologiju književnosti i italijansku književnost na Univerzitetu u Bergamu. Godine 1981, sa nekolicinom saradnika, pokrenuo je časopis *In forma di parole* i izdavačku kuću „Elitropia“. Od 1991. je kourednik časopisa *Riga*. Priredio je kritičko izdanje dela Prima Levija. Objavio je veći broj knjiga i studija.

Marija Bergam (1981, Herceg-Novoi), doktorirala je Teoriju i praksu prevođenja na Univerzitetu u Bariju, pri Odseku za anglogermanske i istočnoevropske studije, na Fakultetu stranih jezika i književnosti. Napisala je disertaciju pod nazivom *Italijanski prevod Omerosa Dereka Volkota: Analiza prevoda kao pristup književnom tekstu*. Pored prevoda Dereka Volkota, Lorne Gudison i Čarlsa Simića, objavila je kritičke eseje na italijanskom i engleskom jeziku u Volkotu. Živi u Cirihi.

Enco Bjadi (*Enzo Biagi*; 1920, Licano in Belvedere – 2007, Milano), italijanski novinar, pisac i televizijski voditelj. napisao je preko 80 knjiga, osvojio brojne nagrade za novinarstvo i književni rad.

Stefano Dal Bjanko (1961, Padova, Italija), živi u Sijeni gde radi na univerzitetu kao istraživač. Objavio je zbirke: *La bella mano* (1991), *Stanze del gusto cattivo* (1991), *Ritorno a Planaval* (Mondadori, 2001) i *Prove della libertà* (Mondadori, 2012). Autor je studija o Cancotu i Ariostu, *Tradire per amore. La metrica*

del primo Zanzotto (1997) i *L'endecasillabo del „Furioso“* (2007). Priređivač je izbora iz Cancotovog dela *Le poesie e prose scelte* (1999, sa Đan Mariom Vilaltom) i sabranih pesama *Tutte le poesie* (2011). Kod nas predstavljen u antologiji *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici* (Povelja, 2006).

Gru Dale (1962, Oslo), norveška spisateljica i pesnikinja. Osnovne i master studije završila na Univerzitetu u Oslu, odseci za engleski, istoriju, religiju i psihologiju. Izdavala je do sada, između ostalog, zbirke pesama, prozna dela, dečje knjige, kao i slikovnice za decu i odrasle. Njena dela su prevedena na više jezika. Neka od najpoznatijih njenih ostvarenja su: *Karneval* (1998, odabrane pesme), *Kuća u snegu* (2006, roman), *Sve ptice* (2007, pesme), *Bilo ko, bilo gde* (2009, pripovetke), *Prašina, senka, pas i ja* (2011, pesme), *Amerika* (2015, pripovetke), *Sestra* (2016, pesme), *Dobrodošao u jezik* (2005, zadaci za kreativno pisanje), *Pohlepno dete* (1997, slikovnica za decu), *Laku noć, noć* (2009, pesme za decu za laku noć) i tako dalje. Dobitnica je mnogih nagrada u Norveškoj.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinje), *Milica-Vuk-Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015) i *Vijetnam i devet zmajeva* (2016). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“,

„Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

Alen Ginzberg (*Allen Ginsberg*; 1926, Njuark, Nju Džerzi – 1997, Ist Vilidž, Njujork), najznačajniji pesnik bit generacije i jedan od najznačajnijih, najpopularnijih i najprevođenijih američkih pesnika druge polovine 20. veka. Rođen je u jevrejskoj porodici, i odrastao je u Patersonu. Diplomirao je na Univerzitetu Kolumbija 1948. godine. Polovinom pedesetih seli se u San Francisko, gde kroz neformalne kontakte sa Lorensom Ferlingetijem, Džekom Keruakom, Gregorijem Korsom i drugim piscima osniva bitnički pokret. Njegova prva knjiga, *Urlik i druge pesme* iz 1956. godine je ujedno i njegovo najpoznatije delo, koje se uz Keruakov roman *Na putu* smatra najznačajnijom knjigom bit generacije. Objavio je preko šezdeset knjiga poezije, razgovora i eseja od kojih su najznačajnije *Howl and Other Poems* (1956), *Kadish and Other Poems* (1961), *Reality Sandwiches* (1963), *Wichita Vortex Sutra* (1966), *White Shroud: Poems 1980–1985* (1986) i *Cosmopolitan Greetings: Poems 1986–1993* (1994). Na poeziju Alena Ginzberga uticala je budistička filozofija, jevrejska mitologija, džez i rok muzika i pop kultura uopšte, marksističke i levičarske političke ideje, seksualna revolucija, anti-ratna aktivnost, konzumiranje narkotika i borba za prava homoseksualaca i drugih manjina. Njegova inspiracija među pesnicima okuplja pre svih Blejka, Vitmena, Lorku, Majakovskog i Remboa.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao vanredni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940.* (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015) i *Anatomija robe: ogledi iz kritike političke ekonomije* (Sa Alparom Lošoncem, 2016); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dejan Ilić (1961, Travnik), pesnik i prevodilac. Završio je italijanski jezik i književnost na Filološkom

fakultetu u Beogradu. Objavio je osam zbirki poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003), *Kvart* (2005), *Iz vikenda* (2008), *Linije bega – izabrane pesme 1995–2008* (2011) i *Katastar* (2013). Bavi se književnim prevodenjem. Preveo je pesničke knjige S. Kvazimoda, L. Sinizgalija, V. Magrelija, B. Katafija, Č. Pavezea, U. Fjorija, F. Pusterle, Đ. Orelija, kao i antologiju savremene italijanske poezije *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici*. Preveo je i pet knjiga Žana Bodrijara. Za svoju poeziju i prevodenje poezije dobio je nagrade „Đura Jakšić“, „Branko Miljković“ i „Miloš N. Đuric“. Živi u Beogradu.

Dušan Ivanić (1946, Grubačevo Polje kod Gračaca, Hrvatska), književni istoričar, esejist, bavi se epohom srpskog realizma i romantizma. Objavljene knjige: *Srpska pripovetka između romantike i realizma* (1976), *Zabavno-poučna periodika „Javor“ i „Stražilovo“* (1987), *Modeli književnog govora* (1990), *Srpski realizam* (1996), *Književnost Srpske Krajine* (1998), *Osnovi tekstologije* (2001), *Svijet i priča* (2002), „*Star-mali“ Jovana Jovanovića Zmaja* (studija i izbor teksto-va, 2005), *Ka poetici srpskog realizma* (2007), *Ogledi o Steriji* (2007), *Književna periodika srpskog realizma* (2008), *Vrela u vrleti – o književnoj baštini Srba u Hrvatskoj* (2009), *Ka genezi srpske poezije – pregledi i studije* (2011), *U matici priče – o djelu Jovana Radulovića* (2013), *Zašto čitati Dositeja? – Dositej Obradović i srpska kultura* (2015), *Događaj i priča – srpska memoarsko-autobiografska proza* (2015). Priredio *Serbianku* S. Milutinovića Sarajlije, *Sabrana dela* Đ. Jakšića, *Spavove* Đ. Markovića Kodera, *Seobe* M. Crnjanskog, *Sabrane pesme* B. Radičevića, *Prepisku* L. Kostića, antologiju *Pripovetka srpskih pisaca iz Hrvatske, Knjigu o Matavulju, Pismo Haralampiju* D. Obradovića i dr. Živi u Beogradu.

Marija Jakim (1956, Kucura kod Vrbasa), piše poeziju. Knjige pesama: *Buc željeni oreh (Biti zeleni orah)*, 1979) i *Nad rozpjacom nagnuta (Nad raspećem nagnuta)*, 1991). Živi u Novom Sadu.

Nemanja Jovanović (1974, Čačak), kratke priče objavljivao u nekoliko antologija i časopisa. *Milka zbogom, vidimo se sutra* (2016) njegov je prvi roman. Bavi se dizajnom i ilustracijom. Živi u Beogradu.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Tri lica*

australijske proze (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Novom Sadu i Melburnu.

Vojislav Karanović (1961, Subotica), diplomirao je jugoslovenske i opštu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše poeziju i eseje. Radi kao urednik u Radio-televiziji Srbije. Objavio je knjige pesama: *Tastatura* (1986), *Zapisnik sa buđenja* (1989), *Živa rešetka* (1991), *Strmi prizori* (1994), *Sin zemlje* (2000), *Svetlost u naletu* (2003), *Dah stvari* (izabrane pesme, 2005), *Naše nebo* (2007), *Unutrašnji čovek* (2011), *Poezija nastaje: izabrane pesme / Poetry Originating: selected poems: bilingual edition* (2014) kao i knjige eseja *Oslobađanje anđela* (2013). Živi u Beogradu.

Čezare Kases (*Cesare Cases*; 1920, Milano – 2005, Firenca, Italija), italijanski književni kritičar i germanista. Započeo je studije književnosti i filologije na Univerzitetu u Cirihi, a diplomirao u Milanu sa radom iz estetike o Ernstu Jingeru. Između ostalog, radio je u izdavačkoj kući „Einaudi“ kao prevodilac, a predavao je nemačku književnost na univerzitetima u Kalgariju i Torinu. Objavljena dela: *Marxismo e neopositivismo* (1958), *Saggi e note di letteratura tedesca* (1963), *Patrie lettere* (1974), *L'anarchico al bivio. Intellettuale e politica nel teatro di Dorst* (zajedno sa Klaudivom Magrisom, 1974), *Su Lukács – Vicende di un'interpretazione* (1985), *Il boom di Roscellino – Satire e polemiche* (1990), *La fredda impronta della forma – Arte, fisica e metafisica nell'opera di Ernst Jünger* (1997), *Confessioni di un ottuagenario* (2000), *Un lapsus di Marx – Carteggio 1956–1990* (zajedno sa Sebastijanom Timpanarom, 2005), *Intervista a Cesare Cases* (2006).

Vladimir Kopicl (1949, Đeneral Janković), završio je studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je knjige poezije: *Aer* (1978), *Parafraze puta* (1980), *Gladni lavovi* (1985), *Vapaji & konstrukcije* (1986), *Pitanje poze* (1992), *Prikaze – nove i izabrane kratke pesme* (1995), *Klisurine* (2002), *Pesme smrti i rasonode – izabrane i nove pesme* (2002), *Smernice* (2006), *Promašaji* (2008), *Sovin izbor – nove i izabrane pesme* (2008), *27 pesama: tenkovi & lune* (2011), *Nesvršeno* (dvojezično izdanje, 2011), *Tufne – izabrane pesme* (2013), *H&Q* (2013), *Formatzveri* (2015), kao i knjige eseja: *Mehanički patak, digitalna patka* (2003) i *Prizori iz nevidljivog* (2006). Priredio je i preveo više zbornika i antologija: *Telo umetnika kao*

subjekt i objekt umetnosti (1972, sa Anom Raković), *Trip – vodič kroz savremenu američku poeziju* (1983, sa Vladislavom Bajcem), *Novi pesnički poredak – antologija novije američke poezije* (2001, sa Dubravkom Đurić), *Vrata panike – telo, društvo i umetnost u mreži tehnološke derealizacije* (2005), *Milenijumski citati* (2005), *Tehnoskeptičizam* (2007) itd. Dobio je Brankovu nagradu za prvu knjigu pesama (1979), Sterijinu nagradu za pozorišnu kritiku (1989), Nagradu DKV za knjigu godine (2003), Nagradu „Stevan Pešić“ (2003), Nagradu ISTOK-ZAPAD (2006), Disovu nagradu za pesnički opus (2008) i Nagradu „Desanka Maksimović“ za pesničko delo i doprinos razvoju srpske poezije (2011). Živi u Novom Sadu.

Aleksandar Kostić (1973, Užice), doktor književnih nauka. Sa italijanskog jezika preveo roman Luidžija Malerbe *Saito mortale* (Mono i Manjana, Beograd, 2011), pripovetke Đorđa Manganelija *Druge centurije* (*Koraci*, 5–8/2011), izabrane polemičke tekstove Pjer Paola Pazolinija (*Koraci*, 10-12/2012) i mini-dramu Dan šestih Prima Levija (*Polja*, 487/2014). Trenutno radi u nastavi.

Primo Levi (*Primo Levi*; 1919, Torino, Italija – 1987, Torino, Italija) italijanski pisac jevrejskog porekla, hemičar, pripovedač, esejista, pesnik, antologičar, prevodilac, u čijem bogatom i raznovrsnom stvaralačkom opusu posebno mesto zauzima prvi, memoarsko-dnevnički roman *Zar je to čovek* (*Se questo è un uomo*, 1947), autorovo potresno svedočanstvo o jednogodišnjem zatočeništvu u kompleksu Buna Monovice, ogranku Aušvica, i neobičnom spletu okolnosti zahvaljujući kojima je preživeo strahote zloglasnog logora. Pored ovog ostvarenja, jednog od najuticajnijih i najpoznatijih u logorskoj literaturi, ratni deo Levijevog opusa sačinjavaju i romani *Primirje* (*La tregua*, 1963), *Kad, ako ne sad?* (*Se non ora, quando?*, 1982) i zbirka eseja *Potonuli i spaseni* (*I sommersi e i salvati*, 1986). Drugi deo Levijevog stvaralaštva čine zbirke pripovedaka *Prirodopisi* (*Storie naturali*, 1966) i *Greška u izvođenju* (*Vizio di forma*, 1971), u znaku antropoloških tema koje torinski pisac vešto obrađuje u fikcijskom, naučnofantastičnom i menipejsko-antiutopijskom ključu. Treću, posebnu celinu u Levijevom opusu čine zbirka pripovedaka *Periodni sistem* (*Il sistema periodico*, 1975), roman *Zvezdasti ključ* (*La chiave a stella*, 1978) i ogleđi iz zbirki *Tuđi zanat* (*L'altrui mestiere*, 1985) i *Pripovetke i eseji* (*Racconti e saggi*, 1986).

Veselin Marković (1963, Beograd), romansijer, pripovedač i esejist. Diplomirao je Jugoslovensku i opštu književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je sledeće knjige: *Šta propuste oni koji umru u snu* (pripovetke, 1992), *Marsel Prust i drugi realisti* (studija, 1996), *Preimučstva kruga* (pripovetke, 2001), *Izranjanje* (roman, 2001), *Mi različiti* (roman, 2010), *Uporedni svetovi* (studija o Vladimiru Nabokovu, 2011) i *Svetlost na vodi* (putopisi, 2015). Proza mu je objavljivana u Norveškoj, Sloveniji, Sjedinjenim Američkim Državama, Velikoj Britaniji, Poljskoj i Bugarskoj. Objavio je i veći broj eseja, studija, kritika, prevoda sa engleskog i novinskih tekstova. Roman *Izranjanje* dobio je Vitalovu nagradu. Roman *Mi različiti* dobio je tri nagrade: Nagradu grada Beograda, „Bora Stanković“ i „Matijević“, a nacrt tog romana dobio je stipendiju „Borislav Pekić“. Sa suprugom Snežanom, sinom Damjanom i ćerkom Emom živi u Strazburu.

Jelena S. Mladenović 1984, Kruševac), doktorantkinja filologije na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Nišu, gde radi kao asistentkinja na Departmanu za srpsku i komparativnu književnost. Oblast njenog užeg naučnog interesovanja je srpska književnost 20. veka, odnosno savremena srpska književnost. Učesnica je brojnih naučnih skupova u zemlji i inostranstvu i objavljuje radove u naučnim časopisima i zbornicima. Živi u Nišu.

Dajana Milovanov (1993), trenutno pohađa master studije na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Bečeju.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, magistrirao na Filološkom fakultetu, a doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Predaje na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamerna muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004), *Cyber zen* (2013) i *Duge i kratke pesme* (2015). Knjige kritika, eseja i studija: *Providni anđeli* (2003), *Poezija, vreme buduće* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006), *Stapanje horizonata – pesništvo i interpretacija pesništva u filozofskoj hermeneutici* (2010), *Razumevanje i zbivanje – osnovni činioci hermeneutičkog iskustva* (2011),

Uvod u filozofiju umetnosti (2014), *Reč posle* (2015) i *Jedna pesma – hermeneutički izgredi* (2016). Dobitnik je Disove nagrade. Živi u Somboru.

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. Bavi se prevodjenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006), *Imago Poloniae* (2014) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio-drama sa CD-om), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodištvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), piše studije, eseje, članke i prikaze, prevodi s ruskog, mađarskog i engleskog. Magistrirala i doktorirala na narativnim strategijama V. Rozanova, odnosno F. Dostojevskog. Od 1980. prati određene stvaraoce iz ruske književnosti, prevodeći i komentarišući njihova dela (M. Baškircева, F. Sologub, V. Šklovski, M. Cvetajeva, esejistika M. Epštejna i A. Genisa, predstavnici ruskog konceptualizma, poezija J. Brodskog, teorijska produkcija J. Tinjanova itd.). Objavljena studija: *Sneško u tropima – prevođenje s lica na naličje* (2011). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

Nataša Sardžoska (1979, Skoplje, Makedonija), prevoditeljka sa više jezika (italijanski, francuski, engleski, španski, portugalski, makedonski, srpski), novinarka, pesnikinja i plesačica. Diplomirala je latinsku filologiju i komparativnu književnost u Skoplju, magistrirala komunikacije i kulturne studije u Lisabonu, a doktorirala filozofiju i antropologiju u Parizu. Objavila je nekoliko knjiga poezije i stručnih publikacija.

Muanis Sinanović (1989, Novo Mesto, Slovenija), objavio je tri pesničke zbirke: *Štáfeta okoli mestne smreke* (2011), *Pesmi* (2014) i *Dvovid* (2016). U izboru i prevodu Ivana Antića objavljen i dvojezični srpsko-slovenački izbor *Izohipse*. Bavi se publicistikom i uređivanjem (među ostalim književnog časopisa *I.D.I.O.T.*, također je član redakcije portala *Proleter*). Živi u Ljubljani i Celju.

Srđan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitaštu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010) i *Satori* (2013), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjige eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Nevena Stefanović (1970, Pančevo), diplomirala je na grupi Srpska književnost i jezik sa opštom književnošću Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi kao profesor u Gimnaziji „Uroš Predić“ u Pančevu. Piše književnu kritiku za Umetnički magazin *Kvartal*.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu 2005. godine. Poeziju, eseje i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim i regionalnim književnim časopisima, dnevnim listovima, antologijama i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski, francuski, engleski, mađarski i slovenački jezik. Dobitnik je Nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je knjige pesama: *Vreme se završilo* (2008), *Fotoalbum* (2010), *Czas się zakończył* (drugo izdanje knjige *Vreme se završilo*, na poljskom jeziku, Krakov, 2011), *Poziv na saučesništvo* (2011), *Kutija* (2013) i *Reverb* (2015). Priredio je antologiju nove srpske poezije *Prostori i figure, izbor iz nove srpske poezije* (2012). Sa Vladimirom Đurišićem priredio knjigu izabrane mlade srpske poezije *Van, tu, free* (2013). Prevodi sa engleskog jezika i uređuje internet časopis za savremenu poeziju *Agon*

(www.agoncasopis.com) i poetski blog *Jurodivi. Živi u Zemunu*.

Goran Stanković (1958, Niš), piše poeziju, prozu, eseje i bavi se priređivačkim radom. Objavio je knjige pesama: *Lik i pozadina* (1984), *Kvantna mehanika* (1987), *Cyberpunk* (1991), *Prethodna knjiga* (1996), *Terra Incognita* (1997), *Četiri doba* (1999) *Litanije* (2008), *Biće skoro propast sveta* (izabrane pesme, 2012) i *Lik stvari koje dolaze* (2016); knjige proze: *Hronike o Hlojgeu* (koautor, 1991) i *Terra Marginalis* (koautor, 1997); roman: *U traganju za zlatnom lipom* (2000). Od 1989. do 1999. godine radio je kao glavni i odgovorni urednik književnog časopisa *Gradina* i urednik izdanja u istoimenoj izdavačkoj kući. Od 1999. do 2002. bio je direktor Niškog kulturnog centra. Od 2002. je urednik i glavni urednik u istoj ustanovi kulture. Dobitnik je Prosvetne nagrade, Nagrade „Branko Miljković“ i Pečata varoši Sremskokarlovačke. Živi u Nišu.

Saša Stojanović (1965, Priština), autor je pet romana: *Krvoslednici* (2003), *Manchester City Blues* (2006), *Var* (2008), *Poslednji dan Boga Saturna* (2013) i *Put za Jerihon* (2015). Objavio je knjige pripovedaka *Tačke topljenja* (2011) i *Priče o kraju* (2016), kao i zbirku kolumni *Svežnjevi i sužnjevi* (2012). Više puta je nagrađivan na konkursima za kratku priču („Laza Lazarević“, „Milutin Uskoković“, „Ulaznica“, „Književna reč“, „Nagrada NB Bor“ itd). Urednik je časopisa *Think Tank* i direktor Festivala književnosti „Think Tank Town“. Član češkog PEN kluba. Živi u Leskovcu.

Faruk Šehić (1970, Bihac, BiH), bosanskohercegovački književnik i novinar. Srednju školu završio je u Bosanskoj Krupi, a studirao je na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu i Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Objavio je knjige: *Pjesme u nastajanju* (poezija, 2000), *Hit depo* (poezija, 2003), *Pod pritiskom* (kratke priče, 2004), *Transsarajevo* (poezija, 2006) i *Knjiga o Uni* (roman, 2011). Književna kritika ga smatra jednim od najdarovitijih mladih pisaca na području bivše Jugoslavije, i predvodnikom tzv. *pregažene generacije*. Član je Društva pisaca BiH i P.E.N. Centra u BiH. Radi kao novinar i kolumnista u sarajevskom magazinu *BH Dani*. Dobitnik je više nagrada, a za *Knjigu o Uni* dobio je Evropsku nagradu za književnost. Živi u Sarajevu.

Volf Šmid (*Wolf Schmid*; 1944, Teplice, Češka), nemački filolog, rusista i teoretičar književnosti, predstavnik naratološkog pristupa izučavanju književnosti. Od 1978. do 2009. godine profesor na Uni-

verzitetu u Hamburgu, od 2009. profesor emeritus na Institutu za slavistiku Univerziteta u Hamburgu i počasni profesor univerziteta u Sankt Peterburgu. Studije i monografije Volfa Šmida, kao i njegova inicijativa za osnivanje Interdisciplinarnog naratološkog centra (ICN) Univerziteta u Hamburgu, čiji je rukovodilac, Evropske naratološke mreže (ENN) i Interdisciplinarnog naratološkog projekta *Open Narratology* i intermedijalnog časopisa *Narratorium* potvrda su značaja njegovog rada za razvoj savremenih naratoloških istraživanja. Izdajamo sledeće Šmidove radove: *Текстовое строение в повестях Ф. М. Достоевского* (1973), *Puškins Prosa in poetischer Lektüre. Die Erzählungen Belkins* (1991), *Нарратология* (2003, izmenjeno i dopunjeno izdanje 2008), „Narrativity and Eventfulness“ (2003), „Elemente der Narratologie“ (2005), „Апогей событийности в Братях Карамазовых“ (2007), „Russische Proto-Narratologie. Texte in kommentierten Übersetzungen“ (2009), „Point of View, Perspective, and Focalization. Modeling Mediation in Narrative“ (u koautorstvu sa J. Šenertom i P. Hinom, 2009), „Отбор и конкретизация в словесной и кинематографической нарративах“ (2012), „Narratee“, „Poetic of Ornamental Prose“ (2012), „Skaz“, „Implied Author“, „Implied Reader“, „Non-temporal Linking in Narration“ (*Living Handbook of Narratology*, 2013), „Перспективы и границы когнитивной нарратологии. (По поводу работ Алана Пальмера о ‘fictional mind’ и ‘social mind’)“ (2014). Uskoro izlazi iz штамpe obimna monografija (posvećena „mentalnim događajima“ u evropskim narativima, od srednjovekovlja do modernizma, na nemačkom jeziku). Na srpski jezik su prevedeni mnogi Šmidovi radovi (sa nemačkog i ruskog jezika).

Irina Talevska (1983), diplomirala je italijanski jezik književnost, a magistrirala i doktorirala na Odseku za komparativnu književnost Univerziteta u Skoplju. Objavila je studiju *Rod i politike pisanja* (2013) i zajedno sa Majom Bojadžijevskom uredila zbirku eseja *Fašizam. Teorija/Sećanje* (2013). Radi kao asistentkinja i predaje italijansku književnost na Odseku za italijanski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Skoplju. Prevela je brojna dela sa italijanskog na makedonski i obrnuto, kao i sa španskog jezika (Primo Levi, *Se questo è un uomo*; Anna Maria Ortese, *Il mare non bagna Napoli*; Giorgio Agamben, *Homo Sacer. Il potere sovrano e la nuda vita*; Goliarda Sapienza, *L'arte della gioia*; Italo Svevo, *La coscienza di Zeno*; Guillermo Martínez, *Crimenes imperceptibles, Acerca de Roderer...*). Živi u Skoplju.

Dragica Užareva (objavljivala i pod prezimenima Đurić i Ivanović; 1971, Šabac), diplomirala je na Katedri za opštu književnost sa teorijom književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, a potom i magistrirala na istom fakultetu, na kome je trenutno doktorand. Piše poeziju, kratku prozu i eseje. Bavi se teorijom književnosti i književnom kritikom. Objavila je knjige poezije: *Znam da sam voda* (1996), *Kameni đuvegija* (1997), *Odisej kod leksikografa* (2002), *Porodični album* (2011, pesme za decu), *Rukopis talasa* (2015) i *Brod bez kapetana / La nave senza capitano* (dvojezično, italijansko-srpsko izdanje, 2015); studiju *Osvešćeni zaborav – imanentna poetika Branka Miljkovića* (2010). Pored italijanskog, poezija joj je prevedena na poljski, ruski i slovenački. Prevodi sa ruskog, poljskog i nemačkog. Za poeziju je dobila Brankovu nagradu, kao i nagrade „Miloš Crnjanski“ i „Stevan Perović Cuca“. Član je Srpskog književnog društva. Živi i radi u Beogradu.

Laslo Vegel (*Vegel Laszlo*; 1941, Srbobran), prozni i dramski pisac, esejista, kritičar. Studirao je mađarski jezik i književnost na Univerzitetu u Novom Sadu, i filozofiju na Univerzitetu u Beogradu. Bio je novinar, član redakcije novosadskih časopisa *Uj Symposion* i *Polja*, zagrebačkog *Prologa*; glavni urednik novosadske *Tribine mladih*; urednik subotnjeg kulturnog dodatka lista *Magyar Szó*; dramaturg *Televizije Novi Sad*; stalni pozorišni kritičar lista *Politika*; koordinator novosadske kancelarije *Fonda za otvoreno društvo*. Od 2002. godine živi od književnog rada. Član *Društva književnika Vojvodine, Društva lepe književnosti* (Mađarska), *Srpskog PEN centra* i *Saveza novinara Mađarske*. Dela na srpskom jeziku: *Memoari makroa* (roman, 1969), *Dupla ekspozicija* (roman, 1983), *Paraneza* (roman, 1985), *Odricanje i opstajanje* (eseji, 1986), *Abrahamov nož* (pozorišni eseji, studije, 1987), *Ekhartov prsten* (roman, 1990), *Život na rubu* (eseji, 1992), *Vitgenštajnov razboj* (dnevnički eseji, 1994), *Velika srednje-istočno-evropska gozba stupa u pikarski roman* (roman, 1996), *Bezdomni eseji* (sabrani eseji, 2002), *Eksteritorium* (roman, 2002), *Ispisivanje vremena, u međuvremenu* (dnevničke beleške 2000–2002, 2003), *Judita* (drame, 2006), *Priče iz donjih predela – berlinski tekstovi* (priče, 2011), *Neoplanta ili Obećana zemlja* (roman, 2014), *Ispisivanje vremena, u međuvremenu. 2* (dnevničke beleške 2003–2004, 2014) i *Balkanska lepota ili Šlemilovo kopile* (roman, 2017). Živi u Novom Sadu.

Dejan Vukićević (1965, Kraljevo), diplomirao je svetsku književnost, magistrirao i doktorirao bibliotekarstvo i informatiku na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio knjige priča: *Korota* (1998), *Aleja bizarnih kipova* (2002), *Omama* (2007) i *Nokat i meso* (2016), kao i romane *Bodilo* (2005) i *Cerebrum* (2012). Nekoliko njegovih priča prevedeno je na poljski, španski, slovenački, mađarski i rumunski, a zbirke *Omama* i *Aleja bizarnih kipova* prevedene su na poljski. Zaposlen je u Narodnoj biblioteci Srbije. Živi u Beogradu.

Džudit Vulf (Judith Woolf), predaje na Katedri za englesku i srodne književnosti Univerziteta u Jorku. Osnovna oblast njenog istraživačkog interesovanja su italijanski pisci jevrejskog porekla u XX veku, posebno Primo Levi i Natalija Ginzburg, autobiografska dela, posebno vezana za Holokaust, odnos između fotografije i viktorijanskih i edvardijanskih romana, ka oi narativni obrasci u evropskoj književnosti. Objavila je studije: *Henry James: The Major*

Novels (1991), *The Memory of the Offence: Primo Levi's If This Is a Man* (2001), *Writing About Literature: Essay and translation skills for university students of English and foreign literature* (2005). Prevodi sa italijanskog na engleski jezik.

Dušan Zdravković (1993, Smederevo), absolvent Filološkog fakulteta u Beogradu, Katedra za skandinavistiku, norveški jezik, književnost i kulturu. Bavi se književnim prevodjenjem sa norveškog jezika. Živi i radi u Beogradu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio je tri knjige poezije: *Pogledalo* (2010, „Brankova nagrada“), *Crno svetlo* (2012) i *Sidro* (2017). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.